

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 8. lipnja 2016.

[Multimedia]

Novi Savez ljubavi

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prije nego započnem katehezu, želim pozdraviti grupu bračnih parova koji slave pedesetu godišnjicu braka. To je "dobro vino" obitelji! Vaše svjedočanstvo je svjedočanstvo koje mladenci – koje ću pozdraviti kasnije – i mladi moraju naučiti. To je lijepo svjedočanstvo. Hvala za vaše svjedočanstvo. Nakon što sam tumačio neke prispodobе o milosrđu, danas ćemo govoriti o prvom Isusovom čudu, koje evanđelist Ivan naziva "znamenjima", jer ih Isus nije činio zato da pobudi divljenje, već zato da objavi Očevu ljubav. Prvo od tih čudesnih znamenja opisao je upravo Ivan (2, 1-11) i učinjeno je u Kani Galilejskoj. Riječ je o svojevrsnom "ulaznom portalu" na kojem su uklesane riječi i izrazi koji bacaju svjetlo na cjelokupno Kristovo otajstvo i otvaraju srce učenikâ vjeri. Pogledajmo neke od njih.

U uvodu nalazimo izraz: "Isus i njegovi učenici" (r. 2). One koje je pozvao da ga slijede Isus je vezao uz sebe u jednu zajednicu i sada, kao jedna obitelj, pozvani su na svadbu. Započinjući svoje javno djelovanje na svadbi u Kani, Isus se očituje kao zaručnik Božjeg naroda, kojeg su navijestili proroci, i otkriva nam dubinu odnosa koji nas povezuje s njim: to je novi Savez ljubavi. Što je u temelju naše vjere? Milosrdni čin kojim nas je Isus vezao uza se. A kršćanski je život odgovor na tu ljubav, to je poput ljubavne priče dvoje zaljubljenih. Bog i čovjek se susreću, jedan drugog traže i nalaze, jedan se drugom vesele i ljube se: upravo poput zaručnika i zaručnice iz Pjesme nad pjesmama. Sve ostalo dolazi kao posljedica toga odnosa. Crkva je obitelj u kojoj se izliva njegova ljubav; to je ljubav koju Crkva čuva i želi svima darovati.

U kontekstu Saveza se shvaća također opažanje Isusove Majke: "Vina nemaju" (r. 3). Kako je moguće slaviti svadbu i svetkovati ako nema onoga što su proroci opisali kao tipični sastavni dio mesijanske gozbe (usp. Am 9, 13-14; Joel 2, 24; Iz 25, 6)? Voda je nužna za život, ali vino izražava obilje gozbe i radost slavlja. To je svadbena svečanost na kojoj nema vina; mladenci se srame zbog toga. Ali zamislite samo slavlje na kraju kojeg se pije čaj; to bi bila sramota. Vino je nužno za slavlje. Pretvarajući u vino vodu iz posuda koje su koristile "Židovima za čišćenje" (r. 6), Isus čini rječito znamenje: pretvara Mojsijev zakon u evanđelje, koje je nositelj radosti. Kao što je na drugome mjestu rekao isti Ivan: "Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastala po Isusu Kristu" (1, 17).

Riječi koje Marija upućuje poslužiteljima predstavljaju krunu svadbene slike iz Kane: "Što god vam rekne, učinite!" (r. 5). Zanimljivo: to su posljednje njezine riječi koje prenose evanđelja: one su baština koju predaje svima nama. I danas Isusova Majka kaže svima nama: "Što god vam – Isus – rekne, učinite!". To je baština koju nam je ostavila: lijepo je to! Riječ je o izrazu koji doziva u pamet obrazac vjere koji je upotrijebio Izraelski narod na Sinaju kao odgovor na obećanja saveza: "Vršit ćemo sve što je Jahve naredio" (Izl 19, 8). I na Kani poslužitelji su poslušali: "Kaže Isus poslužiteljima: Napunite posude vodom! I napune ih do vrha. Tada im reče: Zagrabite sada i nosite ravnateljstvu stola. Oni odnesu" (rr. 7-8). Na toj svadbi doista je sklopljen Novi savez i Gospodinovim poslužiteljima, to jest čitavoj Crkvi, je povjerena nova misija: "Što god vam rekne, učinite!". Služiti Gospodina znači slušati njegovu Riječ i provoditi je u djelo. To je jednostavna ali bitna preporuka Isusove Majke i kršćaninov program života. Za svakog od nas, piti iz te posude isto je što i pouzdati se u Božju riječ kako bismo iskusili njezinu plodonosnost u životu. Dakle, zajedno s ravnateljem stola koji je kušao vodu koja je postala vino, možemo uskliknuti: "Ti si čuvao dobro vino sve do sada" (r. 10). Dà, Gospodin nastavlja čuvati to dobro vino za naše spasenje, kao što ono nastavlja izvirati iz Gospodinova probodenog boka.

Zaključak izvješća zvuči kao neka izreka: "Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici" (r. 11). Svadba u Kani je nešto mnogo više od jednostavnog izvješća o prvom Isusovom čudu. Poput nekog kovčega, On pohranjuje tajnu svoje osobe i svrhu svoga dolaska: očekivani Zaručnik označava početak svadbe koja se ispunja u vazmenom Otajstvu. Na toj svadbi Isus veže svoje učenike uza se novim i konačnim Savezom. U Kani Isusovi učenici postaju njegova obitelj i u Kani se rađa vjera Crkve. Na tu smo svadbu svi mi pozvani, jer novog vina neće više ponestati!